

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

6. Extrinsecas mortis caussas iuueni magis, quàm seni esse timendas.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45701

humori natiuo cohæret, tamquam pabulo quo pascitur & sustentatur, sicut ignis lignum, ita humorem illum identidem depascitur & conficit. Tamesi autem assidua vegetatione refarciatur, non tamen refarcitur secundum eam vim ac puritatem, quam primò habuit; itemque, quia omne agens naturale, dum agit, etiam vicissim patitur, fit ut semper magis ac magis debilitetur. Vnde ortum habet corruptio sanitatis, infirmitas virium, sensuum imbecillitas, incommoda senectutis, & tandem mors. Hæc itidem causa non minùs locum habet in iuuenibus, quàm in senibus; aliquando etiam magis. Nam quò vehementior est in iuvene calor, eò plus natiui humoris deuorat & absumit; ut natura tantum non possit semper restituere, licet alioquin plus restituat, vnde in maius crescere & augmentum accipere possint. Ea de causa vidimus sæpe fortissimos ac robustissimos citissimè interire; & si pinguem ac validum inuadat febris, aiunt Medici, eum grauiùs laboraturum, quàm, si febris nihil in eo alimenti reperisset. Interim frequenter debiles admodum, & qui semper habent aliquid in corpore reficiendum, in multos annos viuunt; nempe, quia in istis longè intensa minùs est actio caloris, quàm in validis illis Trossulis & Entellis.

VI.

Tertiò, mortis causa sunt ea, quæ extrinsecus homini perniciem exitiumque moliuntur; ut aër pestilens, aqua suffocans, terra obruens, ignis adurens, sæua & venenata animalia, homines inimici, quin & inimici dæmones, & mille alia talia. Quid enim hominem occidere non potest? *Aut ubi mors non est, si iugulatis aqua?* ait ille de stiria decidente, & iuuenem perimentem; quid non possit mortem inferre, si vna acinus suffocauit Anacreontem? Si aranæ gutta, si viperæ denticulus vitam evertit? Si tot hastæ, tot mucrones & pugiones, si tot sclopi & tormenta bellica in mortes hominum præparantur? Alij saxi, alij tegulis compluuntur. Plurimi impressione aciculæ perierunt. Quòd si igitur hanc tertiam causam spectemus, fatendum erit, his omnibus tantò magis obnoxios esse iuuenes, quantò minùs cauti pericula quæque aggrediuntur, ipsique etiam se vltro ingerunt atque immiscunt. Senex experientia longa doctus, omnia metuit, omnia circumspicit, & didicit se se contra omnia discrimina con-

Martial. l. 4.
ep. 28.

na conseruare; scit quid vitandum, quid in opem vocandum. Iuuenes è diuerso, omnia tuta putant, quia nondum sciunt anguem in herba latere. Quæ ergo non vident, non timent. Quæ non timent, etiam vltro appetunt & sectantur. Quin & viribus ac valetudine freti, omnia audent. Dum ergo senex sibi attendens parcius bibit; iuuenis intrepidè cymbium Herculis exhaurit. Non illum aër, non aquæ terrent; volat, natat, nullum metuens profundum; subit aggeres, excipit ignes; & si hostis deest, hostem sibi facit prouocando. Quare sicut infantes sine nutrice citò cadunt, ita iuuenes sine sollicitudine periculi periculis se permittunt. Nutrix si adest, tenet ruentem; sic senes ipsa sua se cura retinent in vita; dum iuuenes incurij obuijs casibus capiuntur. A cocis solet peti similitudo. Illi si ollam habent veterem, debilem, exustam, attentissimè eam tractant, leni motu, & vtrâque manu foco apponunt, ne frangatur: at novam ac recentem dum fidentiùs incuriosusque reponunt, frangunt. Sic senex, vt olla vetus, sibi ipsi attendit; iuuenis vt olla recens, sibi ipsi fidit, vnde multa audet, multa tentat. Quid mirum si citiùs frangatur? Nonnè plures natando iuuenes pereunt, quàm senes? nonnè plures saltando rumpuntur in iuuentute, quàm senectute? Qui pluries duellis cadunt? qui bellis? nonnè iuuenes?

Qui tamen hoc non credunt, nempe se magis de vita periclitari, sed imaginantur sibi omnes longiorem vitam. Quibus errorem suum robustis verbis inculcat S. Iacobus. *Ecce, inquit, Iacob. 4. 13. qui dicitis: Hodie aut crastino ibimus in illam ciuitatem, & faciemus ibi quidem annum, & lucrum faciemus: qui ignoratis quid erit in crastino. Quæ est enim vita vestra? vapor est ad modicum parens, & disinceps exterminabitur.* Cur autem hoc non credunt adolescentes? cur se in Italiam, Galliam, Hispaniam ituros, magnos in oculis futuros sperant? ob multas rationes. Nam primò ea, quorum nullum adhuc indicium sentimus, non solemus curare; præsertim si adsint in contrarium argumenta. Cùm ergo adolescens sanum se ac robustum videt, statim conijcit, non tam subitò se morieturum. O puer imprudens, cur mari tranquillo credis? quanta quàm subitò malacia in quantam mutari potest tempestatem?

X x x

Secundò

VII.

Iacob. 4. 13.